MYRÅSKYRKAN

Juni – September 2020

MYRÅSKYRKAN

En del av

Equmeniakyrkan

Skogslindgatan 23
507 33 Brämhult
www. Myraskyrkan.se
www. Equmeniakyrkan.se

Församlingens
Bankgiro 146-9196
Swish-nummer 123 354 79 32

equmenias
Plusgiro 26 45 06 - 7

Pastor
Johanna Lindar
0723-301507
Johanna@myraskyrkan.se
Ledig måndagar

Ordförande och ansvarig utgivare
Urban Petrén
0705-219405
urban@abacus.cc

Vice församlings-föreståndare
Stig Arvidsson
0705-241943
stig241943@telia.com

Kassör
Lena Finlöf
0704-602633
lena.finlöf@gmail.com

Tillsammans kan vi forma vårt församlingsblad.
Därför tar jag gärna mot bidrag i olika former.
Text och bild skickar du till
gbg.gustavsson@gmail.com

Sista manusdag för nästa blad är fredagen den 18 september

Från och med oktober 2019 ges församlingsbladet ut som en periodisk skrift och omfattas därmed av utgivningsbevis och ansvarig utgivare.

Församlingsblad
Årgång 44

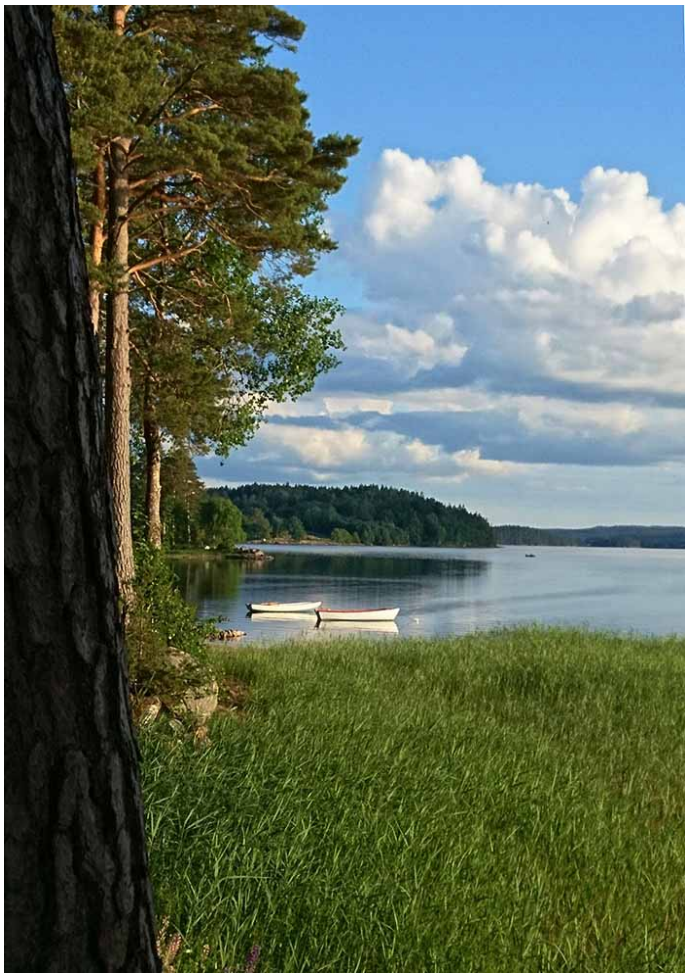

Tänk att få vakna …..

Tänk att få vakna tidigt en morgon
Höra ett vårregn sjunga sin sång!
Jag älskar regnet som väcker jorden
Tack käre far för regnet du gav!

Tänk att få vakna tidigt en morgon
Höra en koltrast sjunga sin sång!
Jag älskar sången koltrasten sjunger
Tack käre far för sången du gav!

Tänk att få vakna tidigt en morgon
Se hur vår sol gör allting så skönt
Jag älskar solen som värmer jorden
Tack käre far för solen du gav!

Tänk att få vakna tidigt en morgon
Utan att sakna natten som var
Jag älskar livet som du har skapat
Tack käre far för allt som du gav!

Inga-may Hörnberg

Bara den som vandrar nära marken…

I mitten av maj fick jag följa med scouterna på en heldag på Ätrans vatten. Det blev en fantastisk dag, med 32 personer i 10 kanoter.

Från en kanot hinner man uppfatta mycket runtomkring sig. Man kommer ner på en annan nivå, ungefär som när man sätter sig på huk bredvid ett litet barn och tar in världen med barnets ögon. Sakta glider man framåt och hinner vrida på huvudet, se på träden och växtligheten från många vinklar. Plötsligt skuttade ett rådjur fram längs med ån. En stund senare mötte vi en skara andungar som snabbt som pilar tog sig fram. En lång tråd av spindelväv glittrade i solskenet, och visade sig vara en fiskelina som fastnat i ett träd.

I en kanot upplever man vädrets växlingar utan att kunna fly – och blir därmed medveten om regnets väta, hur hagel känns mot huden, vindens förmånga att både kyla och torka, solens strålar som värmer både snabbt och gott. (Behöver jag nämna att vi upplevde i princip alla väder den där dagen).

Hela världen har de senaste månaderna gått ner i tempo. Ibland är det långsamma tempot frustrerande eftersom vi är så vana vid att kunna göra saker när vi vill och som vi brukar. Men ett lugnare tempo ger oss också möjlighet att utforska vår omvärld på ett annorlunda sätt. Jag övar mig i att ta vara på det, att stanna upp för ett ögonblick och använda mina sinnen. Att ”sitta still i kanoten” har blivit en bild för denna livshållning. I stillheten och närvaron väcks förundran över Guds skapelse. Äppelblom, fågelsång, barnskratt och syrendoft. ”Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott.” (1 Mos 1:31)

Johanna Lindar

Gemensam bönekalender

Måndag	Barn om ungdomsarbetet i Equmenia
Tisdag	Dagledigträffar & stickcafét
Onsdag	Husförsamlingarna
Torsdag	Barnfamiljerna i församlingen
Fredag	Tonåringarna samt konfirmander
Lördag	Församlingens ledning, arbete och utveckling
Söndag	Församlingens medlemmar och vänner

”Ibland blir vi tvingade att tänka nytt!”

Som pastor är Johanna väl medveten om att många av oss gärna vill ha det som det alltid har varit. Samtidigt menar hon att det ibland kan vara bra att tvingas tänka i andra banor. Även om den pågående pandemin innebär mycket tråkigt i form av sjukdom och isolering, så måste vi försöka att göra det bästa vi kan av situationen.

När nu Myråskyrkan har valt att ställa in mycket av sin ordinarie verksamhet, har istället nya former för kontakt inom församlingen tagit form. Att sända korta andakter digitalt är nytt och ovant för många, men har blivit mycket uppskattat både bland medlemmarna och av utomstående.

Mattias Andreasson har tagit på sig det tekniska ansvaret att få både inspelning och sändning att fungera. Med enkla medel och en vanlig iPad och standardprogrammet iMovie har han lyckats få till en teknisk nivå som han själv i alla fall är nästan nöjd med. Det får, menar han, inte bli för mycket fokus på det tekniska, då kan det lätt bli så avancerat att det inte kommer att fungera i längden.

Lite förbättringar har han dock gjort. Notstället som han från början placerade iPaden på, är nu utbytt mot ett riktigt stativ. Ljudet har också förbättrats; i en tom kyrka ekar det mer än man tror. Lite mer närbilder skall han också försöka sig på i fortsättningen.

Att titta rakt in i kameran och helt negligera de få närvarande åhörarna, var svårt, tyckte Gull-Britt, när hon för första gången skulle leda en inspelad andakt. Men, säger hon också, det var skönt att kunna ta om ett avsnitt när hon någon gång snubblade på orden.

Att få tekniken att fungera både när det gäller bild och ljud, är en sak. En annan är ovanan hos de som skall uppträda. Både Gull-Britt Byhlin och Stig Arvidsson tyckte att det är svårt att hela tiden titta in i kameran. Avsaknaden av en publik att få respons av, betyder också ganska mycket för de flesta.

Förutom att jag var med under en inspelning för att se hur det gick till och få synpunkter från de medverkande, ringde jag upp Christian Kastö som också lett en av Myråskyrkans digitala andakter. Han berättade att det var första gången som han fick se sig själv predika. Det är, säger han, helt klart nyttigt att tänka efter hur man agerar, både under själva inspelningstillfället och efteråt när man själv tittar. Det skall bli spännande att se hur det blir när det är tillåtet att återgå till det ”normala”, funderar Christian.

Johanna för sin del tror, och hoppas, att någon form av sändningar på sociala medier och på kyrkans hemsida kommer att fortsätta även efter att det går att hålla vanliga gudstjänster igen. Hon upplever att det är väldigt uppskattat av de flesta församlingsmedlemmar, inte minst de som även i vanliga fall har svårt att ta sig till kyrkan. Även folk utanför församlingen är positiva. Det visar inte minst att andakterna i genomsnitt har haft över tvåhundra visningar i veckan.

Jan Bennet

Irène Wiryth hör till de som gärna kommer till Myråskyrkans öppna kyrka på söndagarna. Dels för att träffa lite folk, men också för att få den ro som bara en kyrka kan erbjuda.

Det blir inte alltid som man tänkt sig

Den 24 januari fyllde jag och min familj ett mindre släp och tog ett stort steg i livet. Vi lämnade vår trygga välkända tillvaro i Kronobergs djupa skogar med slutdestination Borås. Fyra dagar senare började jag mitt nya jobb, här, som pastor och församlingsföreståndare i Myråskyrkan. Den där dagen när vi bokstavligen lämnade en tillvaro för en annan var det förstås många tankar som snurrade inom mig. Hade vi fattat rätt beslut? Skulle vi trivas med nya jobben, förskolan, huset? Hur skulle allting bli? När jag skriver detta har det gått precis fyra månader sedan den dagen, och jag kan konstatera – det blev inte så som jag hade tänkt mig.

Det är speciellt att komma som pastorsfamilj till en ny plats och en ny tjänst. Jag tänker ofta på hur priviligierad jag är. Tänk er att flytta till en ny stad och redan första veckan mötas av fest, god mat, vänliga människor – ja, en hel församling som säger ”Välkommen!”. Hela familjen får ett sammanhang från första stund. Det är få förunnat, och vi är så tacksamma för det välkomnande vi fått i Myråskyrkan.

De första veckorna rullade på som vanligt, hur vanligt det nu kan vara när man är ny och inte har koll på vare sig arbetsuppgifter eller människor. Jag försökte vara med på det mesta som hände. Gudstjänster, dagledigträffar, tonår, stickcafé, promenader… Ett i taget kunde jag koppla namnen i matrikeln till ansikten.

I mitten av mars fick vi tillträde till vårt hus. Jag och John lämnade Betty hos sin farmor och farfar, satte mina föräldrar i arbete med tapetsering och åkte själva tillbaka till Alstermo för att hämta resterande flyttlass. Efter en lång väntan skulle vi äntligen få landa i det nya.

Sen tog det stopp.

När kriser inträffar sker de oftast plötsligt och oväntat. Det får vi säga även om denna kris, även om vi hörde talas om coronaviruset långt innan vi drabbades i Europa. Ingen kunde väl ana hur snabbt och hur omfattande hela världen skulle påverkas. Allt det där känner ni till. Jag får ofta frågan hur det går för mig som ny i församlingen, nu när allt är så annorlunda. Nu, när ingenting är så som någon av oss hade planerat.

Ja, hur är det? Första veckorna levde vi nog alla i osäker väntan. Allt inplanerat ströks ur kalendern. Det blev ingen vårbasar, inget medarbetardygn för regionens anställda, inga vanliga gudstjänster, ingen påskvandring för skolklasserna. Varje dag innehöll ställningstaganden kring vad vi kunde och inte kunde genomföra. Ingen av oss visste vad som väntade, bara att situationen var allvarlig. Påsken närmade sig och vi skulle inte kunna fira den som vi önskade. Ärligt talat gick luften ur mig. För mig kom vändningen när vi beslutade att dela ut påskkort och börja sända webbandakter. Att få ett konkret mål att arbeta mot gav ny energi och glädje.

Coronatiden har ställt till det för oss – och förstås framförallt orsakat både oro och smärta för den som är direkt drabbad av den hemska sjukdomen. Samtidigt har vi faktiskt fått hjälp på traven när det kommer till församlingsutveckling. På styrelsemötet den 25 februari visade jag en bild tagen med min mobil. Förutom hemsidan och predikoturerna var det enda synliga tecknet på att det fanns liv inne i Myråskyrkan affischen på anslagstavlan. Anslagstavlan är visserligen placerad i ett bra hörn av trädgården, men skymdes av både mur och en stor sandlåda placerad på trottoaren precis framför.

Styrelsen fick ett bra samtal om hur vi kommunicerar vilka vi är och vad vi gör, och hur vi når människor utanför kretsen av församlingsmedlemmar. Det beslutades att samtala vidare om detta vid ett kyrkfika några veckor senare. Sen kom Corona och samtalet ställdes in. Det hade kunnat sluta där, men istället tvingades vi plötsligt bryta ny mark. På bara några dagar tog församlingen ett viktigt steg – ut i den digitala världen. Nu har vi varje vecka mellan ca 150-400 visningar på våra andakter online. Vi når plötsligt ut, och det bara hände. Myråskyrkan syns, på ett nytt sätt. Det är spännande att vara med!

Nej, inget blev som jag hade trott, men mycket har blivit bra! Jag tror att vi är många som längtar efter vardag och att allt ska bli som vanligt. Vi längtar efter att få ta i varandra, krama om, umgås. Frågan är dock om det någonsin kommer att bli som förut? Jag tror att vi ska förvänta oss en tid ”efter detta” som kommer innebära både nya utmaningar och möjligheter.

För mig och min familj väntar också andra tider.

I november blir vi, om allt går väl, en till i familjen. Vi väntar barn! Detta innebär att min tid som ny blir längre än vad vi hade tänkt. Det kommer att bli annorlunda, men det kommer att bli bra. Allt har sin tid.

”Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära.” (Ps 23:3)

Johanna

Årets sommargudstjänster tillsammans med Bodakyrkan

I år startar våra gemensamma sommar-gudstjänster i Bodakyrkan söndagen den 14 juni och avslutas med webbgudstjänsten från Myråskyrkan söndagen den 16 augusti.

Webbgudstjänst - ”öppen kyrka”

Våra webbgudstjänster och ”öppen kyrka” fortsätter i första hand till och med augusti månad. *”Öppen kyrka”*, tid för stillhet, bön och ljuständning har vi mellan kl 10-12 de söndagar vi sänder våra webbgudstjänster. Gudstjänsterna länkas från vår hemsida myraskyrkan.se, dessutom kommer Bodakyrkans gudstjänster som ”livesänds” att länkas från vår hemsida också.

I dessa lite osäkra tider kan ändringar komma att ske med kort varsel, men aktuell kalender hittar du alltid på hemsidan.

Inför den kommande hösten kommer nytt beslut att fattas beträffande webbgudstjänsterna och ”öppen kyrka”.

”Att lägga Gud på hatthyllan – om tro i vår tid”

Frukostsamling lördagen den 26 september kl 9.00

Vad hände med de ungdomar som hängde i kyrkan i tonåren – vart tog de vägen? Var får tron på Gud plats när livet fylls på med vardagens måsten, vänner och intressen som pockar på uppmärksamhet? Johanna Lindar talar utifrån sin kandidat-uppsats på detta tema. Det blir också tillfälle till samtal, god frukost och gemenskap. **Välkommen!**

Gudstjänster och samlingar

Juni

Söndagen den 7
Gud – Fader, Son och Ande, Ev Joh 11:18-27, GT 1 Mos 18:1-8, Ep Apg 4:5-12, Ps 113:1-6
10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Birgitta Felle

Söndagen den 14
Vårt dop, Ev Matt 3:11-12, GT 1 Mos 7:11-23, Ep Apg 8:26-39, Ps 66:5-12
10.00 Gudstjänst i Bodakyrkan
Johanna Lindar

Söndagen den 21
Den Högstes profet, Ev Luk 1:67-80 GT Jes 42:5-9, Ep Apg 10:37-38, Ps 96
10.00 Webbgudstjänst
Johanna Lindar
Sång: Gustav Nilströmer

Söndagen den 28
Förlorad & återfunnen, Ev Luk 15:11-32, GT Jes 66:12-14, Ep 1 Petr 5:5-11, Ps 119:170-176
10.00 Gudstjänst i Bodakyrkan
Hans Dahlgren

Juli

Söndagen den 5
"Till jordens yttersta gräns"
10.00 Webbgudstjänst
Gull-Britt Byhlin och Fredrik Englund
Sång: Birgitta Felle

Söndagen den 12
Sänd mig, Ev Mark 3:7-19, GT Jer 1:4-10, Ep Rom 16:1-7, Ps 40:6-12
10.00 Gudstjänst i Bodakyrkan
Martin Ljungkvist

Söndagen den 19
Efterföljelse,Luk 9:51-62, 1 Kung 19:19-21, 1 Kor 9:19-26, Ps 15
10.00 Webbgudstjänst
Miriam Henriksson

Söndagen den 26
Jesus förhärligad, Ev Luk 9:28-36, GT 2 Mos 40:34-38, Ep Upp 1:9-18, Ps 89:12-18
10.00 Gudstjänst i Bodakyrkan
Anneli Jonsson

Augusti

Söndagen den 2
Andlig klarsyn , Matt 7:13-14, GT Jer 7:1-7 Ep Rom 8:14-17, Ps 119:30-35
10.00 Webbgudstjänst
Johanna Lindar
Sång:Birgit Hultgren

Söndagen den 9
Goda förvaltare, Ev Luk 16:1-13, GT Am 8:4-7, Ep 2 Tim 4:1-7, Ps 8
10.00 Gudstjänst i Bodakyrkan
Miriam Henriksson

Söndagen den 16
Nådens gåvor, Ev Luk 9:46-48, GT Jos 24:16-18, Ep 1 Kor 12:4-11, Ps 28:6-9
10.00 Webbgudstjänst
Johanna Lindar
Sång: Ellinor o Mattias Andreasson

Söndagen den 23
Tro och liv, Ev Matt:23:1-12, GT Jes 1:10-17, Ep Jak 1:22-25, Ps 143:6-10
10.00 Webbgudstjänst
Johanna Lindar
Sång :Birgitta Felle

Söndagen den 30
Friheten i Kristus, Mark 2:23-28, GT 2 Mos 23:10-12, Ep Gal 4:31-5:6, Ps 145:13b-18
10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Gustav Nilströmmer

Torsdagar – jämn vecka
19.00 BÖN i hemmen
Vill du vara med, ta kontakt med
Gull-Britt Byhlin

Gudstjänster och samlingar

September

Söndagen den 6
10.00 Tillsammansdag
se kommande information på hemsidan

Söndagen den 13
Enheten i Kristus, Ev Joh 17:18-23, GT Am 9:11-15, Ep 1 Kor 1:10-13, Ps 95:1-7
10.00 Ekumenisk gudstjänst i Myråskyrkan
tillsammans med Brämhults kyrka
Jan-Åke Carlsson
Johanna Lindar

Söndagen den 20
Ett är nödvändigt, Ev Luk 10:38-42, GT 5 Mos 4:29-31, Ep Fil 4:10-13, Ps 123
10.00 Gudstjänst
Christian Kastö
Sång: Ann-Britt Göransson

Lördagen den 26
09.00 Frukostsamling med Johanna Lindar
”Att lägga Gud på hatthyllan – om tro i vår tid”

Söndagen den 27
Döden och livet, Ev Mark 5:35-43, GT Job 14:13-15, Ep Fil 1:20-26, Ps 107:18-22
10.00 Nattvardsgudstjänst
Johanna Lindar
Sång: Stig Arvidsson

Oktober

TÄND PÅ MISSION

Lördagen den 3
09.00 Boråsmötet 2020
i Bodakykan, se vidare på
www.borasmotet.se

Söndagen den 4
Änglarna, Ev Joh 1:47-51, Upp 12:7-12, GT 1 Mos 28:10-17, Ep Upp 5:11-14, Ps 103:19-22
10.00 Gudstjänst
Gunilla Eliasson
Johanna Lindar
equmenia medverkar

Söndagen den 11
Lovsång, Ev Luk 19:37-40, GT Vish 7:15-22, Jes 12:1-2, Ep Kol 3:16-17, Ps 65:9-14
10.00 Gudstjänst
Christian Kastö
Sång: Birgitta Felle

Torsdagar – jämn vecka
19.00 BÖN i hemmen
Vill du vara med, ta kontakt med
Gull-Britt Byhlin

Onsdagar
10.00 Promenad och fika för herrar

Torsdagar
10.00 Promenad och fika för damer

Visst uppehåll görs under sommarmånaderna

CORONA – EN TID AV VÄLSIGNELSE OCH SVÅRIGHETER

Plötsligt blev det legitimt att hålla avstånd. Redan i klass 8 hade jag, Åke, så mycket förkylningar, halsfluss o.dyl att jag låg hemma hela hösten och genom några dagars närvaro på vårterminen lyckades fuska mig till ett betyg för att få gå vidare i nian. Har sedan under livet känt mig stämplad för att ha bacillskräck när jag backat några steg vid närkontakt.

Nu vid det välsignade corona utbrottet är jag plötsligt helt normal (i alla fall ganska) och alla har förståelse för att man vill hålla mer än 25 cm avstånd mellan nästipparna.

Jag är dessutom tacksam över att slippa gå i affärer, en tacksamhet jag inte helt delar med Marja. Blev dock tacksam att affärerna finns kvar när nattfrosten tog mina potatisar och det är ont om bär och rötter i skogen.

Vi har också upptäckt att att livet handlar om *”Blott en dag ett ögonblick i sänder*”. Marja försökte övertyga svärfar om att den låten skulle kunna passa även på hans begravning, men han ville inte diskutera sin begravning. Han skulle inte dö. Och han var ju bara 100 år. Men vid 102 lyckades han ändå dö innan coronan hann in på äldreboendet. Men coronan ställde in hans begravning!

Hur otänkbart var inte det två månader tidigare? Nu funderar vi efterlevande på: Hur gör vi nu för att hedra hans minne?

Kanske har coronan lärt oss att sjunga ”Blott en dag” med ett öppnare hjärta och större förståelse. Och lärt oss att lyfta blicken mot himlen och inse att Hans omsorg är viktigare än de planer vi nu inte kan göra för sommar, framtid etc.

Men visst saknar vi (så att det ibland gör ont i magen, eller hjärta eller var det nu är det gör ont) alla barnbarn, barn och vänner! Inte minst ER som läser detta blad.

Marja & Åke

PS, Marja ville inte att jag skulle skriva något som var för fromt så därför kunde jag inte ta med något av hennes bidrag. /Åke

En dag på infektionsmottagningen i Coronatider

Dagen börjar med en storsamling med läkare och sjuksköterskor. Där får vi del av nyheter: Hur många patienter har vi? Hur ser platssituationen ut? Nya strategier, med mera.

Sedan har vi sjuksköterskor en genomgång där vi fördelar dagens patienter och arbete. Även om många besök har skjutits på framtiden, så har vi fortfarande en hel del ”vanliga” patienter. Vi har under hela tiden tagit mycket prover. I början var det personer som varit i Kina eller Italien med förkylningssymptom.

För att inte blockera våra rum så sprang vi ut i snöglopp till parkeringen och provtog personerna när de satt kvar sina bilar. Sedan fick vi ett tält och nu har vi en container. Nu är det mest sjukvårdspersonal som provtas. Har dom inte Covid19 får dom gå tillbaka till jobbet utan de två extra ”friskdagarna” som annars gäller. För provtagningar har vi fått två extra personer som förstärkning.

De flesta personer som blir inlagda kommer via AVC, men en del kommer till oss först. När vi träffar en patient med misstanke om Corona har vi alltid skyddsutrustning, som för närvarande består av visir, förkläde och handskar. Jag känner större oro för smitta när jag är ute och handlar än jag gör på jobbet.

Nästan varje dag beställer vi lunch från någon restaurang som har utkörning.

På sjukhuset har det gjorts mycket omplaneringar och omprioriteringar. Jag har uppfattningen att alla patienter har fått plats och den vård de behövt. En del personal, fram för allt på IVA, har jobbat oerhört mycket och får kanske inte ut sin sommarsemester, men så är det inte hos oss.

Som så många andra undrar jag vad detta lilla virus skall ställa till med mer. Hur länge skall vi behöva tampas med det? När kommer det ett vaccin? När livet sen börjar återgå till det normala hoppas jag att vi i alla fall tagit vara på de lärdomar pandemin givit och blivit lite klokare.

Lena Finlöf

” Ibland liksom hejdar sig tiden ett slag och något oväntat sker..”

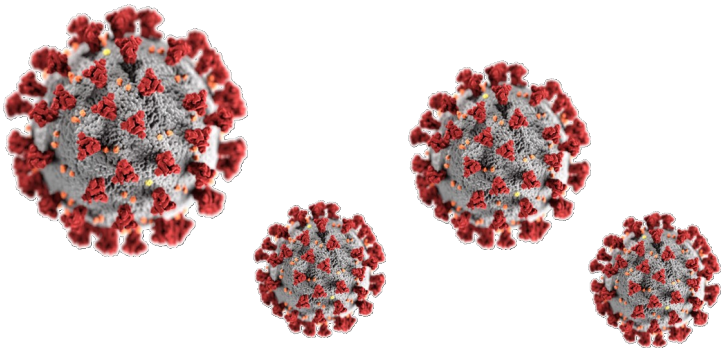

Ett virus kom in och vände upp och ner på vår värld och vi ställdes inför nya utmaningar.

Den 29 februari var vår avresedag för att ännu en gång återvända till Gran Canaria och San Augustin. Tillbaka på svensk mark skulle vi komma lördagen den 4 april. Det var ett faktum att Covid-19 börjat att ta sig in i Europa, så det var med lite blandade känslor vi gav oss iväg.

En varm och solig ö mötte oss – allt var som vanligt. Viruset kändes avlägset när taxin tog oss till vårt hyrda hus. Vi var snart inne i de dagliga rutinerna: morgonpromenad med ett avslutande dopp och en skön frukoststund på terrassen. Så hände det något i slutet av veckan. Vi hörde om hotell som sattes i karantän och kryssningsfartyg som inte fick lägga till. Svenska Kyrkan i San Augustin, som vi gärna besöker, slopade handhälsning och deras stora vårkonsert ställdes in.

Det ”vanliga” började försvinna …

Beslutet kom om att Spanien, inklusive Kanarieöarna, skulle sättas i karantän den 16 mars kl. 8.00. Nu var det läge att leta flygbiljetter. Vi hade tur, Norweigen kunde erbjuda hemresa direkt till Landvetter onsdagen den 18 mars. Detta gjorde att vi endast skulle få 2 helgdagar i karantän.

När vi vaknade upp på måndagen var det som om någon tryckt på en ”offknapp”, biltrafiken var minimal, bussarna skötte nödvändiga transporter till arbete, restauranger och affärer stängdes. Från vår terrass såg vi hur polisbilar cirkulerade runt i byn och ropade ur, ”Please stay at home”.

Äntligen blev det onsdag morgon, efter en tidig frukost bar det iväg i taxi till flygplatsen. Dagen blev kaotisk och tröttsam, mycket människor som irrade runt. Alla serveringar var stängda, men Jan och jag hade en flaska vatten, en Coca-Cola och en chokladkaka. Nödproviant som räckte hela vägen till Sverige.

Strax före midnatt den 18 mars tog planet fast mark på Landvetter. Det var genom en ödslig flygplats vi passerade, lyckliga och tacksamma över att vara hemma igen.

Hemma är vi nu till ett 70+ liv med alla de begränsningar som det innebär. Det blir många skogspromenader med en fikakorg eller en golfrunda i Bredared. Vårt andningshål – Mölle har vi nu öppnat upp och tanken är att kunna tillbringa mycket tid i Skåne.

Vad saknar jag mest? Den fysiska kontakten med alla vänner i församling och andra runt omkring. Tänk när vi kan ses i kyrkan och i våra hem igen!

Har jag upplevt något positivt? Ja, det stora lugn som jag känner samt att jag lite mer har lärt mig att njuta i stunden. Detta vill jag verkligen ha med i ett ”Efter Corona”.

För att återgå till Alf Henriksson som jag började med:

”Världen förändrar sig varje dag men ibland blir den inte densamma igen”

Vi har ett stort löfte från vår Herre att Han är med oss alla dagar.

Må så gott vänner tills vi möts igen!

Agneta Petrén

Ingen långresa för fotogruppen under våren

men, det gäller att gilla läget. Istället för att, som planerat, utforska naturen kring Askersund och Laxå, träffades vi två och två, eller i något större grupper, i Borås närhet. Naturen häromkring bjuder på väl så fantastiska upplevelser. Framförallt så här i början av våren. Känslan av att ha foto- och naturupplevelser gemensamt upplever vi året runt. Bilderna har vi tagit kring Mölarps kvarn, Baktrågen i Blidsberg och i Fagerås, där påskliljorna gav oss en föraning om den färgprakt som resten av året kommer att bjuda på.

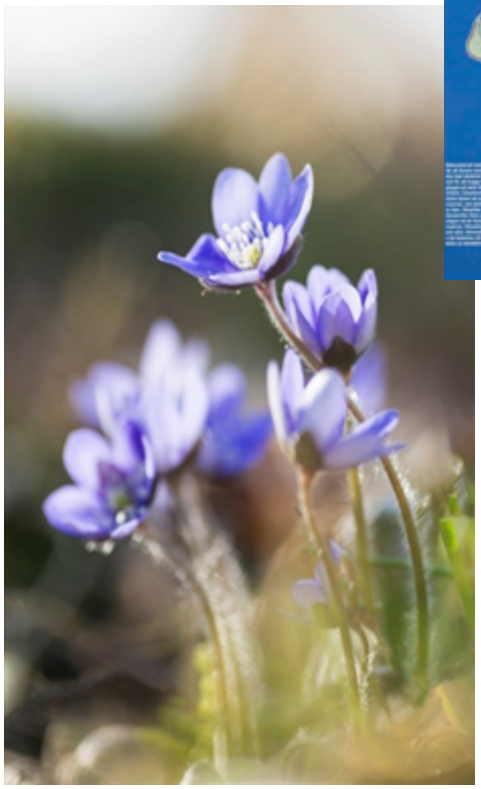

Till Baktrågen för att fotografera blåsippor har vi åkt många gånger, så också i år.

Över hundra olika sorters påskliljor finns det i Fagerås

Ibland har även vi svårt att hålla avståndet!

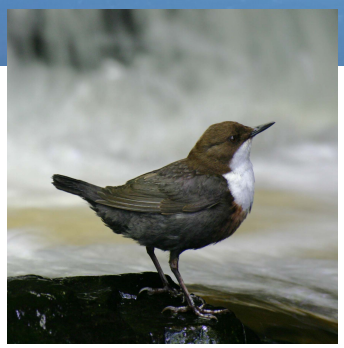

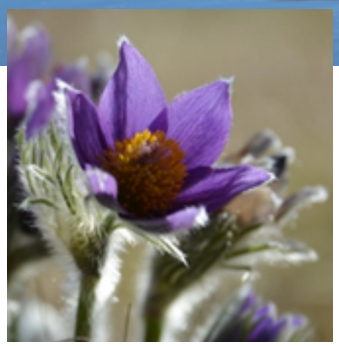

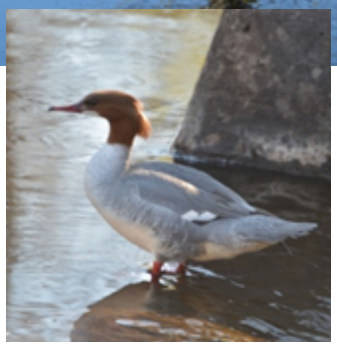

Mölarps ö bjuder på en fantastisk natur ...

Området kring Mölarps kvarn i Fristad har en fantastisk och omväxlande natur med både öppna ängar, fina skogar och branta raviner. Kring forsarna i Viskan har det sedan 1500-talet funnits både kvarn, sågverk och vadmalsstamp. Kvarnen fungerade fram till 1968, men nu har Fristads hembygdsförening rustat upp den så att det åter går att mala säd där.

Här delar sig Viskan under några kilometer så att det bildas en ö, där det aldrig saknas fotomotiv. Efter blå- och vitsipporna kommer backsippan i stora mängder, liksom gullvivorna. I forsarna trivs både strömstaren och forsärlan. I år fick vi även syn på Storskraken som också den häckar i närheten av kvarnen.

Ett lättillgängligt och nära naturområde med fin parkeringsplats (och en bra vattentoalett).

Rekommenderas!

… och ett annorlunda ”landskap”!?

(Bilderna härunder är från en gammal turbin)

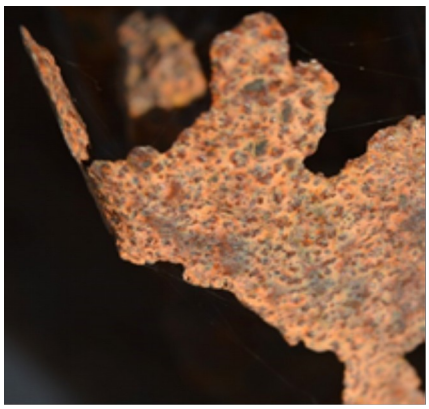

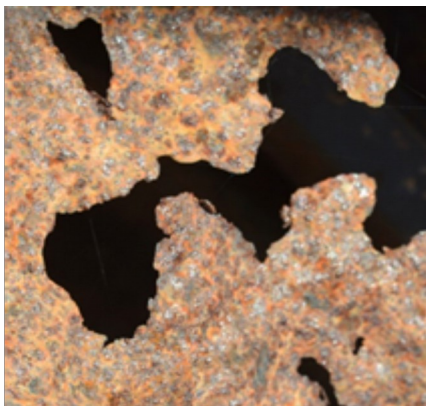

”Tänk att vi en morgon vaknat till en ny värld, en värld som ingen av oss anat…”

Tänk att vi en morgon vaknat till en ny värld en värld som ingen av oss anat, alla har vi på något sätt påverkats i vår vardag i det som händer. I detta församlingsblad kan vi läsa om hur vi på olika sätt kan påverkas av pandemin.

Det är inte bara personer som påverkas direkt företag, föreningar och kyrkor, hela samhället har kastats om.

För oss som församling påverkas vi på många plan, Johanna kommer som ny pastor och ska lära känna vår församling och oss medlemmar. Fylld av nyfikenhet och en vilja att börja jobba med att utveckla vår församling mot framtiden, nu med en församling som inte ses, ett minst sagt annorlunda sätt att börja ett nytt arbete på.

Våra gudstjänster som vi fått ställa om. Vi var inte först ut bland kyrkorna i Sverige att fundera kring detta, vi har haft möjligheten att se oss omkring hur andra gör. Det känns gott att vi inte ställde in påsken utan lyckades skapa något nytt, något som sedan fortsatt under våren och kommer fortsätta ett tag framåt.

Sett i sin helhet vad pandemi inneburit för samhälle och enskilda människor så är det lätt att konstatera att det har skadat; orsakat mycket oro och sorg. Det är lätt att landa i en känsla av vanmakt och passivitet, men också upptäcka att det där enkla vardagliga verkligen är betydelsefullt och något vi kan längta efter vi kanske får en bättre förmåga att uppskatta det enkla framöver.

Vi har tvingats att prova nytt, jag och många med mig saknar absolut att mötas till gudstjänst i vår kyrka, men samtidigt tror jag att våra webbgudstjänster når utanför kyrkan så att nya människor faktiskt gått till "kyrkan" i sina hem.

Tröskeln till att besöka en gudstjänst har blivit låg, utmaningen för oss som församling är hur ska vi få denna grupp att ta nästa steg efter Covid? Att faktiskt bli besökare hos oss en vanlig söndag.

En annan sak som jag tar med mig kring våra webbgudstjänster, med tanke på hur de når ut, vad ska formen vara för detta i det längre perspektivet. Jag tror att på något sätt fyller detta ett behov även på längre sikt. Vi som församling ska inte i lättnaden att vara igenom pandemin bara släppa formatet utan bygga en helhet med webb och fysisk kyrka för en framtid..

En sista reflektion kring det som händer i vårt samhälle. Från en del håll talas om vad har vi kvar efter pandemin när det gäller idrottsföreningar och kultur, är det en struktur som helt slås sönder? När vi hamnade i ett läge där vi på sätt och vis stängde ner vår kyrka var det en tanke som kom upp hos mig med. Har vi någon församling efter? Nu efter två månader med en väldigt annorlunda tid så kan jag titta på det jag ser av församlingen, vi vill träffas det finns en otålighet där. Många tänker på församlingens ekonomi även om vi inte kan offra på söndagar i kyrkan och vi är många besökare till våra gudstjänster på webben.

Vilken härlig och livskraftig församling vi har, låt oss ta med det nu inför sommaren vi har en församling som lever! Tänk att få vakna en höstdag bortom pandemin.

Urban Petrén

Tänk att få vandra, tidigt en morgon höra hur göken sjunger sin sång!

Ingen Kristihimmelfärdsdag utan gökotta. Och ingen gökotta utan gök? Fågelsång fick vi i alla fall även om det nog var koltrasten som de flesta av oss kunde känna igen. Sen såg Harald till att vi ändå fick en känsla av hur det kunde ha låtit tidigare på morgonen.

Stig hade inte bara lyckats med att ordna ett fantastiskt väder, han hade också sett till att de drygt tjugo personer som bytt sin sovmorgon mot sju kilometers vandring fick gå genom en varierande terräng. Stor var förvåningen hos många när vi plötsligt kom ut ur den täta granskogen och hamnade vid en liten sjö med en röd stuga intill. Flera av oss hade inte varit vid Sörbo rastplats förut.

Efter en välförtjänt fika och fin sång fortsatte vi vandringen genom ett betydligt öppnare landskap än tidigare. De vackra ängarna vid Sörbo var det många som inte sett tidigare. Den här dagen var de dessutom fulla med sommarblommor.

Tack Stig för en fin gökotta!

När de nu var samlade frågade de honom: "Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel?" Han svarade dem: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns." När han hade sagt detta såg de hur han lyftes upp, och ett moln tog honom ur deras åsyn. Medan de såg mot himlen dit han steg upp, stod plötsligt två män i vita kläder hos dem. De sade: "Galiléer, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som togs upp från er till himlen, han ska komma tillbaka på samma sätt som ni såg honom stiga upp till himlen."

Johanna läste dagens episteltext ur apostlagärningarnas första kapitel

Planerad kanothajk fick bli kanotdag 2020

Detta år fick vår kanothajk bli till en enda kanotdag, på grund av Covid-19, men vi är inte nedslagna för det utan vi försökte göra det bästa av situationen. Vi var 32 st paddelsugna spårarscouter, scouter, ledare, föräldrar och en pastor som träffades en lördagsmorgon kl. 08:00 vid kyrkan. Efter att ha försett alla med flytvästar begav vi oss, med hjälp av skjuts från föräldrar och oss ledare, till Hillared för att där lägga i kanoterna i Ätran.

Då vi var så många som ville paddla i år, så passade det väl in att våra tre nyinköpta kanoter levererades på fredagseftermiddagen, precis i tid. equmenia brämhult har haft möjligheten att införskaffa tre nya kanoter och två nya patrulltält, tack vare att vi blivit beviljade pengar från FSUF (Föreningen Stenungsöns Ungdomsgårds Fond).

Nu åter till paddlingen. Man kan säga att vi hade väder när vi paddlade, då vi hade regn, sol, hagel och blåst. De flesta hade klätt sig väl, men några kanske lärde sig att en extra tröja eller ett par stövlar hade varit bra att ha. Under paddlingen passerade vi några forsar. Några passade på att stanna en stund (fastnade på lite stenar) i en fors, där hjälpsamma fiskare med vadarbyxor hjälpte till att få kanoterna på rätt väg igen. Några fick nyttja sina extrakläder, som de packat vattentätt, så att de blev torra igen. Under dagen fikade vi, åt godis, medhavd lunch och gled fram i den mestadels lugna ån. När vi paddlat förbi Sexdrega, så var det dags att plocka upp kanoterna, för att sen bege oss hemåt. Innan vi åkte hem diskuterade vår pastor och Mattias om vad spårarscoutbönen innehåller. Vi fick många förslag från våra spårascouter och scouter om vad det man beder faktiskt betyder.

Vi hade en härlig dag tillsammans i Guds rika natur! Om någon vill prova att paddla, hör av er till någon av oss scoutledare, så kan vi hjälpa till om ni vill hyra kanoterna för att ge er ut en dag eller flera.

Ellinor och Mattias Andreasson